

תת"ע 8101/04/15 - מדינת ישראל נגד רומנוב אלכסיי

בית משפט השלום לתעבורה בפתח תקווה

21 יוני 2017

תת"ע 8101-04-15 מדינת ישראל נ' רומנוב אלכסיי

דו"ח תעבורה 50250717449

לפני כבוד השופטת רות רז
המאשימה
מדינת ישראל

נגד
הנאשם
רומנוב אלכסיי

נוכחים:

ב"כ המאשימה - עו"ד דבורה דורסמן

ב"כ הנאשם - עו"ד יחיאל ירון

הנאשם

[פרוטוקול הושמט]

הכרעת דין

כנגד הנאשם הוגש כתב אישום המייחס לו עבירה של נהיגה בשכרות לפי סעיף 62(3) לפקודת התעבורה ותקנה 169 ב' לתקנות התעבורה.

לפי המפורט בכתב האישום, בתאריך 24.4.15 בשעה 23:55, נהג הנאשם רכב איסוזו מס'

6000723 ברחוב גוטמן 28 בפתח תקווה כשהוא שיכור בכך שבדגימה של אוויר נשוף נמצא בגופו ריכוז של 570 מיקרוגרם אלכוהול בליטר אחד של אוויר נשוף.

הנאשם כפר בביצוע העבירה. לטענת הנאשם לא שטה אלכוהול אלא השתמש בתרופה המכילה 95% ספירט אתיל

לטיפול בכאבים ובמצבי לחץ, וזו הסיבה לרמת האלכוהול שנמצאה בגופו. מכשיר הינשוף לא ידע לזהות כי אין המדובר באלכוהול אלא בתרופה. הנאשם לא היה שיכור ולא היה נתון תחת השפעת אלכוהול. לטענתו, הואיל והתביעה לא הוכיחה כי הנאשם שתה אלכוהול קיים ספק הפועל לטובתו של הנאשם.

לאחר ששמעתי את הראיות ובחנתי את העדויות אין לי אלא לדחות את טענת הנאשם, מנימוקים כדלקמן :

הנאשם נבדק באמצעות מכשיר ינשוף שנועד לאיתור אלכוהול בגוף. המכשיר הינו מכשיר אמין וחוקי כפי שנפסק בבתי המשפט.

בעפ"ת 25457-04-10 מדינת ישראל נ' עינת מלכה עוזרי, אושרה חזקת אמינותו של מכשיר הינשוף,

" תמימי דעים אנחנו עם בית משפט קמא בקביעתו הבסיסית על חזקת האמינות של הינשוף; "המכשיר מבצע מלאכתו כהלכה ובאופן מדויק במרבית המוחלטת של המקרים" (עמוד 117 לפסק הדין).

עוד נקבע : "בצדק ציין בית משפט קמא כי למכשיר הינשוף עומדת חזקת אמינות, הניתנת לסתירה (עמוד 27 לפסק הדין). מסקנה זו נתמכה, בין היתר, באמור בפסק הדין הנ"ל בעניין גורן שבו נקבע כי "אין מחלוקת שהינשוף מהווה מכשיר בדיקה אמין מבחינה ראיתית וראוי מבחינה חוקית".

ברע"פ 3981/11 נעם שרביט ואח' נ' מדינת ישראל, נקבעה חזקת תקינותו של מכשיר הינשוף :

"למכשיר עצמו עומדת כיום חזקת תקינות, לאחר הבדיקות שנתבצעו ולאור המסקנות העובדתיות של הערכאות הדיוניות וערכאות הערעור של בתי המשפט המחוזיים (ראו במיוחד פרשת עוזרי)".

" פרשת עוזרי חתמה את ההליכים המשפטיים שנתקיימו בערכאות הדיוניות באשר לאמינות המכשיר עצמו, עד אשר נוצרה חזקה עובדתית באשר לתקינותו. ההנחה הזו כי הבדיקה במכשיר הנשיפה עצמו היא בדיקה אמינה לא הופרכה גם הפעם על-ידי המבקשים שהתמקדו בשאלת דיוק הכיול."

כך גם ברע"פ 9272/12 צחי טננצפף נ' מדינת ישראל .

מכשיר הינשוף נועד למדידת אלכוהול בגוף באמצעות נשיפה ועומדת לו חזקת אמינות וחזקת תקינות.

בנוסף לכך, התביעה הוכיחה את תקינות המכשיר באמצעות תע"צ לפיו נערכה למכשיר בדיקת תקופתית בתאריך 21.4.15, ימים ספורים טרם הנשיפה, והוא נמצא תקין. לתע"צ צורפו כרטיס המכשיר וטופס הבדיקה התקופתית

המתעדים את בדיקת התקינות. כמו כן, נשמעה בבית המשפט עדותו של רס"ב שחר צברי אשר ערך את הבדיקה התקופתית ואת התע"צ.

מפעיל הינשוף, רונן חנוכה, ערך גם בדיקות נשיפה עצמיות בתחילת המשמרת ובסיומה ופילטי הנשיפה מעידים על העדר אלכוהול בבדיקות עצמיות אלה, וכן ערך בדיקות כיול בתחילת המשמרת ובסיומה המעידים על תקינות המכשיר.

חזקת אמינותו של המכשיר וחזקת תקינותו לא נסתרו על ידי הנאשם.

בבדיקה שנערכה לנאשם בשעה 00:18 נמצא בגופו של הנאשם ריכוז גבוה של 570 מיקרוגרם אלכוהול בליטר אוויר נשוף.

הבדיקה בוצעה על ידי מפעיל שהוסמך להפעלת הינשוף המשודרג ביום 22.11.12 ומיומן בהפעלתו. הבדיקה בוצעה על פי כל נהלי ההפעלה.

לפיכך, הוכחה התביעה מעבר לספק סביר כי הבדיקה שנערכה לנאשם אמינה ומדויקת וכי נמדדה רמת האלכוהול בגופו של הנאשם.

בדיקת המאפיינים שנערכה לנאשם הייתה תקינה, פרט לריח קל של אלכוהול שנדף מפיו, אך אין בבדיקה זו שהינה בדיקה סובייקטיבית כדי לסתור את תוצאות בדיקת השכרות.

הנאשם טען כי שתה בקבוק בירה בשעות הצהריים ובשעה 3-4 בצהריים נטל תרופה ללב ושתה אקס-אל. לדבריו, מדובר בתרופה בשם קורבלול המיועדת לשיכוך כאבים. הוא נטל את התרופה כשחש כאבים בלב ובחזה, שתי טיפול ביום (עמוד 18 שו' 1). הנאשם העיד כי התרופה ניתנה לו על ידי רופא אצלו הוא מטופל והוא משתמש בה באופן קבוע במשך כשבע שנים. לדבריו, התרופה מעולם לא גרמה לו לחוסר ריכוז או לטשטוש וכי לתרופה יש ריח אלכוהול.

התרופה מכילה בין יתר מרכיביה, ספירט אתיל בריכוז של 95% ובכמות של 79 מיליליטר. מכאן שהתרופה מכילה אלכוהול.

בהמשך עדותו אמר הנאשם כי נוטל מינונים גבוהים של התרופה ולא טיפות ספורות ממנה :

" באותו יום לקחתי כמה פעמים. לפעמים אני לוקח בקבוק שלם ביום. 20 טיפות לפחות או 50 טיפות ביום. אפשר לערבב עם מים. אני שותה את הבקבוק " (עמוד 21 שו' 18-19).

מעדותו עולה כי השתמש בכמות גבוהה של הבקבוק כך ששתה כמות רבה של אלכוהול.

הנאשם הציג אישורים רפואיים להוכחת טענותיו כי מדובר בתרופה בלבד, כדלקמן:

אישור רפואי מיום 4.4.16 לפיו הנאשם סובל " מכאבים בחזה לא ספציפיים " ומטופל בתרופות לשיכוך כאבים וכדורי הרגעה וגם בטיפות על בסיס ולריאן אותן קונה באופן פרטי.

אישורים על טיפול בתרופות.

אישור מבית החולים בילינסון מיום 7.1.16 לפיו פנה למיין בשל כאבים בחזה ובראש בליווי סחרחורות. נרשם כי אינו נוטל תרופות קבועות ומטופל בטיפות קורבלול לכאבים.

אף לא אחד מן האישורים הרפואיים שהציג הנאשם מכיל מרשם של רופא לפיו על הנאשם ליטול את התרופה הנטענת. הנאשם לא הציג אישור רפואי לכך שרופא הורה לו לקחת את התרופה ובאילו מינונים.

הואיל והתרופה מכילה אלכוהול (ספירט אתיל) היה על הנאשם להשתמש בה בזהירות על פי מינונים שנקבעו על ידי רופא או על ידי היצרן.

לא הובאה בפני כל הוכחה למינון בו יש ליטול את התרופה והאם עמד הנאשם במינונים אלה או חרג מהם.

מעדותו של הנאשם עלה כי הוא פשוט שותה את בקבוק התרופה אשר מכילה אלכוהול.

אדגיש כי לא הובאה בפני כל הוכחה בדבר מהותו של בקבוק התרופה שהוגש כראיה. כל ההסברים לגבי התרופה הינם ברוסית ולא הוצג בפני תרגום הוראות השימוש והמינונים. הנאשם לא הוכיח האם מדובר בתרופה הנלקחת לפי מרשם רופא או שניתן לרכוש אותה ולהשתמש בה בצורה חופשית.

לכן, בין אם שתה הנאשם את בקבוק התרופה ובין אם שתה משקאות אלכוהוליים אחרים, הרי שנמצא בגופו אלכוהול ברמה העולה על המותר.

סעיף 64ב(א) לפקודת התעבורה מגדיר "שיכור" - אחד מאלה:

(1) מי ששותה משקה משכר בעת נהיגה או בעת שהוא ממונה על הרכב;

(2) מי שבגופו מצוי סם מסוכן או תוצרי חילוף חומרים של סם מסוכן;

(3) מי שבגופו מצוי אלכוהול בריכוז הגבוה מהריכוז שקבע שר התחבורה, בהתייחסות עם שר הבריאות ובאישור ועדת הכלכלה של הכנסת;

בגופו של הנאשם נמצא אלכוהול בריכוז גבוה מהריכוז המותר בחוק ולכן יש לראותו כמי שנהג כשהוא שיכור.

לצורך השוואה אני מפנה להחלטות בית המשפט בענייניו של רן שריג שם נדונה השאלה האם צריכת סם בהיתר כדין יש בה כדי לאיין את העבירה של נהיגה בשכרות במידה ונמצאו בגופו של המשתמש תוצרי חילוף של סם מסוכן. בתי המשפט לא קיבלו את הטענה ופסקו :

בפ"ל 3829-12-10 , קבע בית המשפט קמא :

"במצב החוקתי הקיים היום - החוק אחד הוא: לא ינהג ברכב אדם הנתון תחת השפעת סמים מסוכנים או שבגופו מצויים תוצרי חילוף חומרים של סם מסוכן, הן אם השימוש נעשה ברישיון והן אם השימוש נעשה בניגוד לחוק. החוק האוסר נהיגה תחת השפעת סם מסוכן, אינו מחריג את הנהיגה תחת השפעת סם מסוכן כשבידו היתר לשימוש בסם. ההיתר לשימוש בסם מסוכן אינו משנה את מצבו של המשתמש, ומשכך - הנהיגה אסורה גם עליו. השימוש בסם המסוכן - מותר לו, הנהיגה - אסורה היא."

בעפ"ת (ת"א) 21726-01-12 אישר בית המשפט המחוזי את ההחלטה וקבע : " הנני סבור, כפי שסבר בית משפט קמא ומנימוקי, שבהימצא ראיות לכך שאדם השתמש בסמים ולאחר מכן נהג ברכב יש לקבוע כי אותו אדם נהג ברכב תחת השפעת סמים ואין נפקא מינה אם צריכתו הייתה לצורכי רפואה או לצרכים אחרים."

בית המשפט העליון אישר החלטות אלה.

כך גם במקרה שלפני, גם אם אקבל טענתו של הנאשם כי שתה בקבוק שלם של התרופה ומכאן רמת האלכוהול שבגופו, אין בכך כדי לשמש לו הגנה. אסורה עליו הנהיגה כשבגופו ריכוז אלכוהול העולה על המותר בחוק.

נוכח כל האמור לעיל אני מרשיעה את הנאשם במיוחס לו בכתב האישום.

ניתנה והודעה היום כ"ז סיוון תשע"ז, 21/06/2017 במעמד הנוכחים.

רות רז , שופטת

[פרוטוקול הושמט]

גזר - דין

הנאשם הורשע לאחר ניהול הוכחות בעבירה של נהיגה בשכרות. בגופו של הנאשם נמצא ריכוז גבוה של אלכוהול של 570 מיקרוגרם בליטר אוויר נשוף.

בדיקת המאפיינים שנערכה לנאשם היתה תקינה, פרט לריח אלכוהול קל.

הנאשם טען כי רמת האלכוהול בגופו נבעה משימוש בתרופה שמכילה אלכוהול ובהכרעת הדין נקבע כי בין אם שתה הנאשם את התרופה ובין הוא שתה משקה אלכוהולי אחר, הרי שנהג בשכרות שכן בגופו נמצא אלכוהול ברמה העולה על המותר.

לצד עבירה של נהיגה בשכרות קבע המחוקק פסילת מינימום למשך שנתיים בשל המסוכנות הרבה לצד עבירה זו לביטחון המשתמשים בדרך.

הנאשם נוהג משנת 2000 עברו התעבורתי תקין, הרשעה אחרונה הרשומה לחובתו הינה משנת 2003. אין לחובתו הרשעה בעבירה דומה.

ב"כ הנאשם פרס בפני את נסיבותיו האישיות של הנאשם, מצבו הרפואי, נכותה של אשתו, נזקקותו לרישיון נהיגה ומצב כלכלי קשה.

רק בהתקיים נסיבות חריגות ומיוחדות רשאי בית המשפט להשתמש בסמכותו לחרוג לקולא מתקופת פסילת המינימום. הנאשם שלפני לא לקח אחריות על התנהגותו ולא הודה בהזדמנות הראשונה בביצוע העבירה. יחד עם זאת, מצאתי מקום להתחשב ולו במעט בנסיבותיו האישיות של הנאשם ולקצר את תקופת פסילת המינימום.

נוכח האמור לעיל אני מטילה את העונשים הבאים:

6 חודשי מאסר על תנאי למשך 3 שנים שלא יעבור עבירות של נהיגה בשכרות, נהיגה

תחת השפעת משקאות משכרים/סמים או נהיגה בזמן פסילה.

18 חודשי פסילה בפועל.

הפסילה תחושב במצטבר לכל פסילה אחרת ובכפוף לביצוע הפקדה במזכירות בית המשפט

לא יאוחר מיום 1.8.17.

3 חודשי פסילה על תנאי למשך 3 שנים.

קנס בסך 1200 ש"ח.

הקנס ישולם ב- 4 תשלומים חודשיים, שווים ורצופים, הראשון לא יאוחר מיום 1.8.17.

זכות ערעור כחוק.

ניתנה והודעה היום כ"ז סיוון תשע"ז, 21/06/2017 במעמד הנוכחים.

רות רז , שופטת

הוקלד על ידי טובה גבע